

Запитання:

Запитує Олександр:

Я жертвую скільки можу і тайно... А як треба?

Відповідь:

Відповідає єпархіальний клірик УПЦ Київського Патріархату в Харкові.

Слава Ісусу Христу.

Однозначну духовну користь подавання милостині для даючого ми можемо побачити у Євангелії неодноразово. Найяскравішим прикладом, мабуть, можна назвати випадок із Євангелія віт Марка 10,21, де сказав Ісус багатому юнакові: «Одного тобі бракує: піди, продай, що маєш, дай бідним, то й будеш мати скарб на небі. Тоді прийди і, взявши хрест, іди за мною.»

Також і в посланні апостола Якова читаємо про необхідність добрих діл: «Так само й віра, коли діл не має, мертва сама в собі.»

Також і в посланні до Коринфян апостол пише: «Бог любить того, хто дає радо.»(Кор.9,7).

До всіх цих слів можна додати і твори учителів та Святителів Церкви, які навчали і прикладом показували, що благодійство милостині повинно чинитися, при чому найкраще - коли воно чиниться тайно, непоказово. Згадаймо приклад хоча б святителя Миколая, архієпископа Мір Лікійських, чудотворця - його подаяння врятувало цілу родину (батька і трьох дочок) від духовної і моральної прірви.

Отже, гадаю, в жодного християнина, в тому числі і у вірних УПЦ КП в Харкові, немає сумнівів у тому, що давати милостиню потрібно, і найкраще її чинити таємно, непоказово. Як сказано в Євангелії: «Отож, коли даєш милостиню, не труби перед собою, як роблять лицеміри по синагогах та вулицях, щоб їх хвалили люди. Істинно кажу вам: Вони вже мають свою нагороду. Ти ж, коли даєш милостиню, нехай твоя ліва рука не знає, що робить твоя права: щоб твоя милостиня була таємна, і Отець твій, що бачить таємне, віддасть тобі явно.»(Мф.6,2-4)

Питання для багатьох заключається в тому, скільки і кому подавати милостині, адже не секрет, що в наш час для багатьох людей випрошування милостині стало професією, а багато хто з просящих «на хліб» насправді витрачають отримані кошти на алкоголь тютюн, і таке інше.

В цьому випадку можу порадити лише одне: нам необхідно виконувати волю Божу, давати милостиню. А жити за рахунок милостині, маючи можливість і здоров'я заробити собі трудом - це гріх того, хто так чинить. Та і подавати милостиню кожен православний християнин може в залежності від ситуації: якщо людина має ознаки недієздатності чи каліцтва - можна подати більше, коли наявні ознаки асоціального способу життя у того, хто просить милостиню - можна подати і менше. Ніхто ж нам не встановлює розмір подаяння, ми повинні самі собі його встановлювати, відповідно до наших статків і

життєвської ситуації. Проте повторюю, що подавати милостиню необхідно, бо вона є для нас самих в першу чергу душеспасительною справою і виховує в нас такі якості, як нежадібність, співчуття, щедрість, та інші чесноти.

Дорогі у Христі браття і сестри, вірні Святої Православної Церкви, та і всі, хто читають наші сторінки! Треба пам'ятати, що універсальних порад не буває, бо неможливо дати поради на кожен випадок, що стається в житті. І не має різниці, чи людина є прихожанином УПЦ КП в Харкові, чи взагалі є вірним УПЦ Київського Патріархату, чи іншої конфесії. Ми всі повинні розуміти, що найголовніша заповідь Божачого свого ближнього - то чинити так, як ми б хотіли, щоб чинили з нами. Якщо ж ми будемо чинити у житті згідно з цим розсудом, чесно перед своєю совістю - то ми і будемо чинити волю Богу, тобто будемо чинити правильно.

І по цьому буде видно, що ми діти Божі, що ми християни, що ми чада Святої Православної Церкви, що ми вірні УПЦ КП в Харкові чи деінде. Бо ж як сказав Христос відрізняти злих людей від добрих: "Все, отже, що бажали б ви, щоб люди вам чинили, те ви чиніть їм, – це ж бо закон і пророки. Входить вузькими дверима, бо просторі ті двері й розлога та дорога, що веде на погибель, і багато нею ходять. Але тісні ті двері й вузька та дорога, що веде до життя, і мало таких, що її знаходять. Стережіться лжепророків, що приходять до вас в овечій одежі, а всередині – вовки хижі. Ви пізнаєте їх за плодами їхніми; хіба збирають виноград з тернини або з будяків – смокви? Так кожне добре дерево родить гарні плоди, а лихе дерево – плоди погані. Не може добре дерево приносити плодів поганих, ані лихе дерево – плодів добрих. Всяке дерево, що не родить доброго плоду, рубають і в вогонь кидають. За їхніми плодами, отже, пізнаєте їх." (Мф.7,12-20).

Тож коли творите щось - творіть за словами Господніми цими і не буде у вас сумніву, бо будете правильно чинити, волю Господню творячи.

Слава навіки Богові.